خواهرم نذر کرده بود پیاده و پای لخت [برای زیارت] به خانه ی کعبه برود؛ پس از من خواست تا در این مورد از رسول الله صلی الله علیه وسلم سوال کنم؛ و من چنین کردم که رسول الله صلی الله علیه وسلم در پاسخ فرمود: «لِتَمْشِ وَلْتَرْكَبْ»: «گاهی پیاده برود و گاهی سوار شود».

از عقبة بن عامر رضی الله عنه روایت است که می گوید: «خواهرم نذر کرده بود پیاده و پای لخت [برای زیارت] به خانه ی کعبه برود؛ پس از من خواست تا در این مورد از رسول الله صلی الله علیه وسلم سوال کنم؛ و من چنین کردم که رسول الله صلی الله علیه وسلم در پاسخ فرمود: «لِتَمْشِ وَلْتَرْكَبْ»: «گاهی پیاده برود و گاهی سوار شود».
[صحیح است] [متفق علیه]

این بخشی از طبیعت و سرشت انسان است که گاهی دست به کاری می زند و تصمیم به اقدامی می گیرد که به نوعی واجب نمودن امری سخت و دشوار بر خود می باشد؛ این درحالی است که شریعت ما پیام آور اعتدال و میانه روی و سخت نگرفتن بر نفس در عبادت می باشد تا اینکه مستمر و مداوم باشد؛ در این حدیث خواهر عقبة بن عامر از او می خواهد که از رسول الله صلی الله علیه وسلم در مورد نذر وی مبنی بر پیاده رفتن و پای لخت برای زیارت خانه ی کعبه بپرسد؛ و رسول الله صلی الله علیه وسلم که می داند این زن طاقت و توان پیاده رفتن تمام مسیر را ندارد، به وی دستور می دهد به اندازه ی توانش پیاده برود و چون از راه رفتن ناتوان شد، سوار شود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3001